

Κατοσίη, Κλαυμὸς Πελοπ. (Προσφώνησις, στ. 15-24).

(Ἡ Εὐδ. Κριταῖα, σ. 205).

Χανία, (τά-)

(18 αἰ.)

Τὴν παραχὴ δὲν ἔφυγε τῆς μάχης π' ἀγροικίῃδῃ,*
 μα' εἰς τ' Ἀνάπλι ἔδραμε, ἐμπῆκε καὶ ἀπουλείδῃ.
 Ἐκεῖ τὸν ἐσυλαβύσσασι αὐτὴν τὴν ἴδλα ἡμέρα
 ὅπου τὸ ἐπῆραν αὐτὸς ἐκ τῆς Κρήτης τὸν ἔφερα,
 καὶ μ' ὅλον πού <ν> σέ θάνατα κα' εἰς τῆς συλαβίας τὰ θάρη,
 τὸν κόπον τὸν σνδέματος ἠδέλυσε γὰρ πάρη.
 καὶ ἔναρ' κίτ' ὅ τοι ποίημα αὐτὸν τὸν ἴδλο χρόνο
 ὅς τέτοιαις λογιῇς κατὰστασι, μέ' δαίρνα καὶ μέ' πόνο
 σὺν χώρᾳ τὴν περίφημῃ πᾶ' λογαν Κυδωνία,
 οἱ παλαιοί, μα' σὸ παρόν τὴν καλῶσιν Χανία.

ΑΘΗΝΑΝ

(*) Ὁ Πέτρος Κατοσίη γράφει εἰς τρίτον πρόσωπον περὶ τοῦ Σωκράτους.

